

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 233

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 martie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 106 din 22 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991	1-3		
Decizia nr. 109 din 22 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești și ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001	3-5		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		1.718/2004. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private	6
		146. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea zonelor de reprezentare și a criteriilor de desemnare a numărului reprezentanților pe fiecare zonă de reprezentare din cadrul teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 22 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991

Constantin Doldur — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991, excepție ridicată de Raluca Ioana Vasile în Dosarul nr. 11.128/2004 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 11.128/2004, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991**, excepție ridicată de Raluca Ioana Vasile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se afirmă că dispozițiile art. 35 pct. 2 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991 contravin art. 45 din Constituție, care garantează exercitarea accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și a liberei inițiative. În acest sens se arată că dispozițiile de lege criticate reglementează o activitate economică „prin trimiteri la un text de lege privind nerespectarea unor norme emise de un minister”. Or, se susține că un minister „nu poate să emită acte care nu sunt supuse controlului legiuitorului și care să aibă putere de lege”.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că „emiterea unor reglementări de către Ministerul Finanțelor Publice cu privire la întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operațiunile efectuate, înregistrarea în contabilitate a acestora în perioada la care se referă, păstrarea, arhivarea acestora nu îngrădesc accesul liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă ci, dimpotrivă, contribuie la efectuarea operațiunilor economice în mod corect și organizat, cu respectarea riguroasă a prevederilor legale, precum și la stabilitatea activității economice”. Se mai menționează că reglementările emise de Ministerul Finanțelor Publice, a căror nerespectare constituie, conform Legii nr. 82/1991, contravenție, „vor fi asimilate înseși legii, fără a dobândi însă în mod individual putere de lege”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se precizează că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiectul controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 361 din 23 septembrie 2004, Curtea Constituțională a statuat că „art. 35 pct. 2 lit. b) din legea criticată nu delegă puteri legislative unui organ al puterii executive [...], întrucât contravențiile și sancțiunile sunt stabilite prin lege, iar nu prin reglementări ale unei astfel de autorități cum este, de exemplu, Ministerul Finanțelor Publice”. De asemenea, se susține că „normele ce pot fi emise de Ministerul Finanțelor Publice vizează aplicarea legii, în speță fiind vorba tocmai de stricta aplicare și interpretare a legii, atribuții ce intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești”.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizând că obiectul prezentei excepții îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 38 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991, se arată că „legiuitorul este liber să stabilească, în funcție de interesul general și cu respectarea normelor privind drepturile și libertățile

cetățenilor, condițiile în care urmează să fie desfășurată o anumită activitate”, iar dispozițiile art. 38 pct. 2 lit. b) din legea criticată reprezintă tocmai expresia aplicării art. 45 din Constituție, fiind, de altfel, în concordanță cu toate celelalte prevederi constituționale. În sensul celor susținute este indicată jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 117 din 11 martie 2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare a instanței de judecată, precum și notelor scrise depuse de autorul excepției la dosarul cauzei, dispozițiile art. 35 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, Legea contabilității nr. 82/1991 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 14 ianuarie 2005, dându-se articolelor o nouă numerotare. Ca urmare, art. 35 pct. 2 lit. b) a devenit art. 41 pct. 2 lit. b), acest din urmă text fiind, în consecință, obiectul excepției de neconstituționalitate asupra căruia Curtea Constituțională urmează să se pronunțe. Aceste dispoziții prevăd următoarele:

— Art. 41 pct. 2 lit. b): *„Constituie contravenții la prevederile prezentei legi următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:*

1. [...]

2. *nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Finanțelor Publice cu privire la:*

a) [...]

b) *întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operațiunile efectuate, înregistrarea în contabilitate a acestora în perioada la care se referă, păstrarea și arhivarea acestora, precum și reconstituirea documentelor pierdute, sustrate sau distruse.”*

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 45 din Constituție, potrivit căruia: *„Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să o respingă pentru următoarele considerente:

Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 35 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 361 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.082 din 22 noiembrie 2004, Curtea a reținut că aceste dispoziții sunt constituționale. În decizia menționată, examenul de constituționalitate s-a făcut

prin raportare la alte texte din Constituție decât cele invocate de autorul excepției de față, dar în ambele cauze criticile formulate vizează, în esență, același aspect, adică emiterea de către Ministerul Finanțelor Publice a unor reglementări în domeniul contabilității, a căror nerespectare constituie contravenție, deși un organ al puterii executive nu are competența de a emite acte normative cu putere de lege.

Cu privire la conținutul art. 41 pct. 2 lit. b) din Legea nr. 82/1991, potrivit căruia constituie contravenții la prevederile acestei legi nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Finanțelor Publice referitoare la unele acte în materia contabilității, Curtea, prin decizia la care ne referim, a reținut că este opțiunea legiuitorului „de a stabili nivelul normelor juridice și organul emitent, care, o dată ce nu au fost respectate, atrag răspunderea contravențională”. De

asemenea, Curtea a mai reținut că „prin dispozițiile de lege ce fac obiectul [...] excepției de neconstituționalitate, iar nu prin acte cu forță juridică inferioară acestora, se sancționează contravențional, printre altele, și nerespectarea anumitor reglementări emise de Ministerul Finanțelor Publice în domeniul activității contabile”.

Soluția pronunțată prin Decizia nr. 361/2004 a Curții Constituționale și considerentele care au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Dispozițiile art. 41 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991 nu contravin, așa cum susține autorul excepției, prevederilor art. 45 din Constituție privind „Libertatea economică”. Dimpotrivă, textul constituțional consacră accesul liber al oricărei persoane la o activitate economică, care însă este garantat dacă aceasta, ca și libera inițiativă, se exercită în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 pct. 2 lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991, excepție ridicată de Raluca Ioana Vasile în Dosarul nr. 11.128/2004 al Judecătorei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2005.

PREȘEDINTE,
CONSTANTIN DOLDUR

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 109

din 22 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești și ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001

Constantin Doldur	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești și ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, excepție ridicată de Doru Cătălin Toader, Veronica Calen, Augustina Livia Nistor, Lenuța Drentea, Roxana Nicoleta Tătărici, Elena Brătescu, Mirela Carapcea

și Gabriela Steliana Iancu în Dosarul nr. 1.097/2004 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate nu mai sunt în vigoare, ca urmare a aplicării pe o perioadă determinată a acestora, așa cum se menționează în însuși textul criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.097/2004, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind**

unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești și celor ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, excepție ridicată de Doru Cătălin Toader, Veronica Calen, Augustina Livia Nistor, Lenuța Drentea, Roxana Nicoleta Tătărici, Elena Brătescu, Mirela Carapcea și Gabriela Steliana Iancu într-o cauză având ca obiect plata unei prime de concediu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că, potrivit art. 41¹ alin. 2 din Legea nr. 50/1996, introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, magistrații și celelalte categorii de personal salarizat potrivit acestei legi, pe perioada concediului de odihnă, au dreptul, pe lângă indemnizația de concediu, și la o primă egală cu indemnizația brută sau cu salariul de bază brut din luna anterioară plecării în concediu. Acest drept legal nu a fost acordat în practică datorită faptului că aplicarea art. 41¹ din Legea nr. 50/1996 a fost suspendată până la 1 ianuarie 2002 prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, iar prin art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001, această suspendare a fost prelungită până la 31 decembrie 2002, prin art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002, până la 31 decembrie 2003 și prin art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003, până la 31 decembrie 2004. Consideră că prin dispozițiile legale criticate a fost restrâns exercițiul dreptului legal la prima de concediu, fără a exista vreuna dintre situațiile prevăzute de art. 53 din Constituție, în care, prin lege, se poate restrânge exercițiul unor drepturi. Susțin că sunt încălcate și prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, referitoare la dreptul la concediu de odihnă plătit, care include și dreptul la prima de vacanță.

Tribunalul Constanța — Secția civilă opinează în sensul că excepția ridicată este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 53 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că este atribuția legiuitorului să dispună suspendarea aplicării unui act normativ, acest eveniment legislativ fiind expres reglementat de lege, tocmai pentru a nu aduce atingere drepturilor sau libertăților persoanelor.

Dispozițiile criticate nu privesc drepturi fundamentale ale cetățenilor, statuate de Constituție. Prima de concediu este un drept salarial suplimentar, care nu este prevăzut de Constituție, ci a fost reglementat cu scopul îmbunătățirii calității vieții salariaților, în măsura în care resursele financiare ale bugetului permit aceasta, dispozițiile art. 53 din Constituție nefiind relevante în cauza dedusă judecării.

Arată că acordarea primei de concediu, în plus față de garantarea concediului de odihnă plătit, este o opțiune a legiuitorului, care nu se încadrează în condițiile minime de protecție a muncii prevăzute de art. 41 din Constituție. În plus, chiar în cazul unei interpretări contrare, o astfel de restrângere este în acord cu art. 53 din Constituție, nefiind vorba de o desființare a dreptului salarial însuși, ci de o suspendare prin lege a acordării unui drept care echivalează cu restrângerea acestuia, ceea ce textul constituțional permite.

În concluzie, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind

unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești și ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 este neîntemeiată.

Avocatul Poporului, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 față de art. 53 din Constituție, arată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, suspendarea aplicării unor dispoziții legale în baza cărora se acordă magistraților prima pentru concediul de odihnă nu pune în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001 față de cele ale art. 53 din Constituție, arată că, potrivit principiului anualității bugetului de stat, care este de natură constituțională, Legea nr. 743/2001 a fost în vigoare în cursul anului 2002, perioadă pentru care s-a aprobat bugetul de stat. Actul normativ care conține textul criticat nu mai este în vigoare, fiind incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât excepția dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001 este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 martie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 386/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 17 iulie 2001, și cele ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 11 decembrie 2001. Acestea au următorul cuprins:

— Art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001: „*De asemenea, se suspendă până la data de 1 ianuarie 2002 aplicarea prevederilor art. 41¹ alin. (1) care cuprind dispoziții referitoare la acordarea primei pentru concediul de odihnă și ale art. 45 alin. (1) referitoare la cuantumul sporului cu care se plătesc orele lucrate peste durata normală a timpului de muncă din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al*

României, Partea I, nr. 425 din 1 septembrie 2000, precum și aplicarea prevederilor art. IV referitoare la acordarea primei cu ocazia plecării în concediul de odihnă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 237/2000 pentru modificarea Legii nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 29 noiembrie 2000.“;

— Art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001: „Termenele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, aprobată și modificată prin Legea nr. 386/2001, se prelungesc până la data de 31 decembrie 2002.“

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 41 alin. (2) și ale art. 53 alin. (1) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 41 alin. (2): „Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.“;

— Art. 53 alin. (1): „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și-a produs efectele numai până la data de 1 ianuarie 2002, iar cele ale Legii nr. 743/2001, până la data de 31 decembrie 2002. Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu mai sunt în vigoare, având o aplicare limitată în timp, în sensul dispozițiilor art. 64 alin. (1) și ale art. 66 alin. (3) din Legea nr. 24/2000

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești și ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, excepție ridicată de Doru Cătălin Toader, Veronica Calen, Augustina Livia Nistor, Lenuța Drentea, Roxana Nicoleta Tătărici, Elena Brătescu, Mirela Carapcea și Gabriela Steliana Iancu în Dosarul nr. 1.097/2004 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2005.

PREȘEDINTE,
CONSTANTIN DOLDUR

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private

În baza prevederilor Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, cu modificările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul Direcției generale asistență medicală nr. O.B. 15.002 din 23 decembrie 2004,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

București, 23 decembrie 2004.
Nr. 1.718.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea zonelor de reprezentare și a criteriilor de desemnare a numărului reprezentanților pe fiecare zonă de reprezentare din cadrul teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare

Având în vedere prevederile pct. 17.3 din anexa nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004, văzând Referatul de aprobare nr. F.N. din 24 februarie 2005 al Direcției fond funciar și îmbunătățiri funciare privind emiterea unui ordin pentru aprobarea normelor metodologice privind stabilirea zonelor și a criteriilor de desemnare a numărului reprezentanților pe fiecare zonă de reprezentare din cadrul teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind stabilirea zonelor de reprezentare și a criteriilor de desemnare a numărului reprezentanților pe fiecare zonă de reprezentare din cadrul teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Oficiul de reglementare al organizațiilor de îmbunătățiri funciare și Direcția fond funciar și îmbunătățiri

funciare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURale, organizațiile de îmbunătățiri funciare și federațiile de organizații de îmbunătățiri funciare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data aprobării prezentului ordin se abrogă orice dispoziții contrare prevederilor acestuia.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 8 martie 2005.
Nr. 146.

NORME METODOLOGICE

privind stabilirea zonelor de reprezentare și a criteriilor de desemnare a numărului reprezentanților pe fiecare zonă de reprezentare din cadrul teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice stabilesc modul de participare printr-un sistem de reprezentare la adunarea constitutivă și la adunările generale ale organizațiilor de îmbunătățiri funciare, denumite în continuare *organizații*.

(2) În cadrul sistemului de reprezentare, normele metodologice reglementează principiile și modul de stabilire a zonelor de reprezentare, a criteriilor de desemnare a numărului reprezentanților pe fiecare zonă de reprezentare, a procedurii de lucru în adunarea fiecărei zone de reprezentare și a celei de desemnare și de înlocuire a reprezentanților.

Art. 2. — (1) Potrivit prevederilor art. 18 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, cu modificările ulterioare, și ale art. 19 alin. (2)—(7), ale art. 26 alin. (3) și ale art. 28 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004, participarea membrilor potențiali sau a membrilor unei organizații la adoptarea hotărârilor în adunarea constitutivă și în adunările generale se face după cum urmează:

a) nemijlocit, personal sau prin împuternicire acordată în baza unei procuri speciale autentificate;

b) prin reprezentare, în baza sistemului de reprezentare prevăzut de statutul organizației.

(2) Participarea la adoptarea hotărârilor în adunarea constitutivă și în adunările generale se face exclusiv nemijlocit sau exclusiv prin reprezentare.

Art. 3. — Participarea la adoptarea hotărârilor în adunarea constitutivă și în adunările generale ale unei organizații printr-un sistem de reprezentare se face în baza următoarelor principii:

a) teritoriul organizației se împarte în zone de reprezentare;

b) membrii potențiali sau membrii organizației, deținători de terenuri situate în cadrul fiecărei zone de reprezentare, desemnează dintre ei unul sau mai mulți reprezentanți;

c) participarea la adoptarea hotărârilor în adunarea constitutivă și în adunările generale se face exclusiv prin reprezentanții desemnați;

d) fiecare reprezentant desemnat votează și încheie acte juridice în numele membrilor potențiali sau al membrilor care dețin terenuri situate în zona de reprezentare.

Art. 4. — (1) Termenii folosiți în cadrul prezentelor norme metodologice au sensul atribuit prin Legea nr. 138/2004, cu modificările ulterioare, și prin Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004.

(2) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii folosiți au următoarele înțelesuri:

• *adunare constitutivă* — adunarea la care membrii potențiali participă, nemijlocit sau prin reprezentanți, la adoptarea hotărârilor privind condițiile constituirii unei organizații;

• *adunare generală* — adunarea la care membrii participă, nemijlocit sau prin reprezentanți, la adoptarea hotărârilor privind organizarea și funcționarea unei organizații;

• *amenajare complexă de îmbunătățiri funciare* — amenajarea în cadrul căreia există două sau mai multe tipuri de infrastructură de îmbunătățiri funciare;

• *antănă de irigații* — conducta subterană din amenajarea interioară de irigații pe care sunt montați hidranții prin care se distribuie apa de irigații în câmp;

• *plot de irigații* — suprafața distinctă de teren din cadrul teritoriului, alimentată cu apă prin intermediul unui punct de livrare a apei pentru irigații;

• *sistem de reprezentare* — modalitatea simplificată de exercitare a dreptului de participare la adoptarea hotărârilor în adunarea constitutivă și în cadrul adunărilor generale ale unei organizații, prin care persoanele îndreptățite exercită acest drept printr-un reprezentant desemnat care votează și încheie acte juridice în numele lor.

CAPITOLUL II

Stabilirea zonelor de reprezentare, a criteriilor de desemnare a reprezentanților și a numărului acestora pe fiecare zonă

Art. 5. — Principiile care stau la baza stabilirii zonelor de reprezentare sunt următoarele:

a) delimitarea zonelor de reprezentare va asigura funcționarea independentă a infrastructurii de îmbunătățiri funciare situate în cadrul acestor zone;

b) zonele de reprezentare vor fi contigue, fără suprapuneri și continue;

c) suprafața zonelor de reprezentare va asigura o reprezentativitate echilibrată în cadrul organizației;

d) numărul zonelor de reprezentare va asigura reprezentativitatea și va proteja interesul public în adoptarea hotărârilor la nivelul organizației.

Art. 6. — Principiile care stau la baza desemnării reprezentanților și a numărului acestora pe fiecare zonă de reprezentare sunt următoarele:

a) reprezentanții se desemnează prin voința liber exprimată a membrilor potențiali și a membrilor care dețin terenuri situate în cadrul zonei de reprezentare;

b) numărul reprezentanților la nivelul organizației se stabilește astfel încât să asigure caracterul lucrativ al adunării constitutive sau al adunărilor generale;

c) numărul reprezentanților pe fiecare zonă de reprezentare va asigura participarea echilibrată în adunarea constitutivă și în adunările generale.

Art. 7. — (1) Stabilirea zonelor de reprezentare se face cu defalcarea pe fiecare tip de amenajare de îmbunătățiri funciare, după cum urmează:

a) în cazul amenajărilor de irigații, pe ploturi de irigații sau pe grupuri de antene de irigații;

b) în cazul amenajărilor de desecare și drenaj, pe subsisteme sau grup de canale;

c) în cazul amenajărilor de apărare împotriva inundațiilor, între două diguri de compartimentare;

d) în cazul amenajărilor de combatere a eroziunii solului, pe subbazine hidrografice, versanți ori alte limite naturale sau artificiale.

(2) În cazul organizațiilor care exploatează, întrețin și repară amenajări complexe de îmbunătățiri funciare al căror teritoriu nu se poate împărți în zone de reprezentare delimitate strict pe criterii funcționale, zonele de reprezentare se stabilesc pe baza tipului de activitate de îmbunătățiri funciare care asigură cel mai mare grad de autonomie funcțională.

Art. 8. — Stabilirea zonelor de reprezentare privind atât delimitarea acestora, cât și numărul lor se face de către comitetul constituit sau de către consiliul de administrație al organizației și se supune aprobării adunării constitutive sau adunării generale, după caz.

Art. 9. — Pentru asigurarea funcționării optime a adunării constitutive sau a adunărilor generale, numărul reprezentanților poate fi cuprins între 10 și 30, iar numărul zonelor de reprezentare între 5 și 30.

CAPITOLUL III

Procedura de lucru în adunarea zonei de reprezentare, de desemnare și înlocuire a reprezentanților

Art. 10. — (1) În cazul desemnării unui singur reprezentant pe o zonă de reprezentare, membrii potențiali sau membrii organizației, deținători de terenuri în cadrul zonelor de reprezentare, propun unul sau mai mulți reprezentanți potențiali, dintre care, cu majoritatea voturilor participanților, se desemnează reprezentantul.

(2) În cazul desemnării a doi sau mai mulți reprezentanți pe o zonă de reprezentare, membrii potențiali sau membrii organizației, deținători de terenuri în cadrul zonei de reprezentare, propun doi sau mai mulți reprezentanți potențiali, dintre care se desemnează ca reprezentanți acele persoane care au întrunit cele mai multe voturi.

Art. 11. — Reprezentantul sau reprezentanții pe o zonă de reprezentare sunt aleși pentru o perioadă de 3 ani și pot fi realeși. Pentru alegerea unui reprezentant este necesar votul majorității simple a membrilor potențiali sau al membrilor organizației, deținători de terenuri situate în zona de reprezentare. În cazul în care la prima votare nici unul dintre candidați nu întrunește majoritatea voturilor, se procedează la o a doua votare, în care reprezentantul este desemnat cu cel mai mare număr de voturi.

Art. 12. — (1) Reprezentanții pot fi înlocuiți în următoarele cazuri:

- a) renunțarea la mandat;
- b) pierderea calității de membru al organizației;
- c) lichidarea sau falimentul persoanei juridice, membră a organizației al cărei reprezentant a fost desemnat reprezentant pe o zonă de reprezentare în adunarea constitutivă sau în adunarea generală a organizației;
- d) revocarea mandatului prin hotărârea adunării zonei de reprezentare.

(2) În cazul în care între data adunării zonei de reprezentare și data adunării constitutive sau cea a adunării generale a organizației survine unul dintre cazurile de înlocuire prevăzute la alin. (1), calitatea de reprezentant va fi preluată de persoana sau de persoanele care au întrunit cel mai mare număr de voturi, în ordine, după reprezentantul sau reprezentanții înlocuiți.

Art. 13. — (1) Înainte de participarea în adunarea constitutivă sau pentru prima dată în adunarea generală, reprezentanții prezintă comitetului constitutiv sau consiliului de administrație o schiță a zonei de reprezentare, cu indicarea parcelelor de teren deținute de fiecare dintre membrii potențiali sau membrii organizației și a identității acestora, precum și procesul-verbal al adunării zonei de reprezentare semnat de membrii potențiali sau de membrii prezenți la adunare.

(2) Pe parcursul exercitării mandatului reprezentanții vor prezenta în fiecare adunare generală un proces-verbal al adunării zonei de reprezentare, care va preciza mandatul conform căruia să voteze fiecare dintre punctele înscrise pe ordinea de zi a adunării generale.

Art. 14. — (1) Membrii organizației, deținători de terenuri în zona de reprezentare, se întrunesc, ori de câte ori este necesar

și în mod obligatoriu înaintea ședințelor adunărilor generale ale organizației, în ședințe ce pot fi convocate de reprezentantul zonei de reprezentare, de consiliul de administrație al organizației sau de o pătrime din numărul membrilor deținători de terenuri în acea zonă de reprezentare.

(2) Procedura de lucru în adunările zonelor de reprezentare se stabilește prin hotărârea adunării constitutive și se consemnează în satul organizației, putându-se modifica printr-o hotărâre a adunării generale.

Art. 15. — (1) Reprezentanții cumulează voturile membrilor potențiali sau ale membrilor care dețin terenuri situate în cadrul zonei de reprezentare.

(2) Membrii organizației, deținători de terenuri într-o zonă de reprezentare, care nu au achitat tarifele, cotizațiile sau penalitățile datorate organizației ori au restanțe la plata acestor obligații nu pot participa la alegerea reprezentantului până ce nu au achitat aceste datorii.

(3) În adunarea constitutivă sau în adunările generale ale organizației un reprezentant poate deține cel mult două cincimi din numărul total de voturi.

Art. 16. — Dezbaterile și hotărârile ce se iau în adunările fiecărei zone de reprezentare se consemnează într-un proces-verbal care se trece în registrul de procese-verbale al adunărilor zonei de reprezentare ținut de reprezentant.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 17. — Reprezentantul zonei de reprezentare va ține un registru de evidență a membrilor și a suprafețelor de teren deținute de aceștia în cadrul zonei de reprezentare. Registrul se actualizează anual sau ori de câte ori consiliul de administrație ori adunarea generală a organizației solicită reprezentantului actualizarea.

Art. 18. — (1) În cazul organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații al căror teritoriu cuprinde 5 sau mai multe ploturi de irigații, zonele de reprezentare sunt ploturile de irigații. Membrii potențiali sau membrii organizației care dețin terenuri situate în cadrul fiecărui plot de irigații desemnează dintre ei unul sau mai mulți reprezentanți. În cazul în care se desemnează mai mulți reprezentanți pe fiecare plot de irigații, se va alege câte un reprezentant pe fiecare grup de antene de irigații alimentate printr-o conductă principală sau secundară.

(2) Dacă teritoriul organizației utilizatorilor de apă pentru irigații cuprinde mai puțin de 5 ploturi de irigații, reprezentarea se poate face pe grup de antene de irigații sau pe fiecare antenă de irigații.

Art. 19. — (1) În cazul organizațiilor care au un teritoriu mai mare de 5.000 ha sau un număr de membri potențiali ori de membri mai mare de 500, participarea la adoptarea hotărârilor în adunarea constitutivă și în adunările generale se face în baza unui sistem de reprezentare.

(2) În cazul în care teritoriul organizației are o suprafață mai mică de 500 ha și numărul membrilor potențiali sau al membrilor mai mic de 50, participarea la adoptarea hotărârilor în adunarea constitutivă și în adunările generale se face nemijlocit.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 013322